

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 20. decembra 2017*

„Predhodno odločanje – Obvezno zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil – Direktiva 2009/103/ES – Člen 3, prvi odstavek – Pojem ‚uporaba vozil‘ – Nacionalna ureditev, ki izključuje vožnjo motornih vozil na poteh in površinah, ki niso ‚primerne za promet‘, razen na tistih, ki sicer niso primerne za to, vendar so ‚v splošni rabi‘“

V zadevi C-334/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Albacete (sodišče pokrajine Albacete, Španija) z odločbo z dne 23. maja 2016, ki je na Sodišče prispela 15. junija 2016, v postopku

José Luis Núñez Torreiro

proti

AIG Europe Limited, Sucursal en España, nekdanja Chartis Europe Limited, Sucursal en España,

Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa),

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi C. G. Fernlund, predsednik senata, A. Arabadjiev (poročevalec) in E. Regan, sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. aprila 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za AIG Europe Limited, Sucursal en España, in Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa) J. Marín López, odvetnik,
- za špansko vlado V. Ester Casas, agentka,
- za nemško vlado T. Henze in J. Mentgen, agenta,
- za Irsko A. Joyce, L. Williams in G. Hodge, agenti, skupaj z G. Gilmore, barrister,

* Jezik postopka: španščina.

- za Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska J. Kraehling, agentka, skupaj z A. Batesom, barrister,
- za Evropsko komisijo J. Rius in K.-P. Wojcik, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. junija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 3 in 5 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL 2009, L 263, str. 11).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Joséjem Luisom Núñezom Torreirom ter AIG Europe Limited, Sucursal en España, nekdanja Chartis Europe Limited, Sucursal en España (v nadaljevanju: AIG), in Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa) (špansko združenje zavarovalnic in pozavarovalnic) v zvezi s plačilom odškodnine iz naslova obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (v nadaljevanju: obvezno zavarovanje) po nesreči, ki se je zgodila na območju vojaškega vadbišča.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1, 2 in 20 Direktive 2009/103 je navedeno:
 - „(1) Direktiva [Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 10)], Druga direktiva [Sveta 84/5/EGS z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 3)], Tretja direktiva [Sveta 90/232/EGS z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 249)] in Direktiva [2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS (Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 331)] so bile večkrat bistveno spremenjene [...]. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedene štiri direktive ter [Direktivo 2005/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o spremembi direktiv Sveta [72/166], [84/5], 88/357/EGS in 90/232/EGS ter Direktive [2000/26] Evropskega parlamenta in Sveta o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL 2005, L 149, str. 14)] kodificirati.
 - (2) Zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil [...] je posebnega pomena za evropske državljane, bodisi kot imetnike zavarovalnih polic ali kot oškodovance v nesrečah. Izjemnega pomena je tudi za zavarovalnice, saj predstavlja pomemben del neživljenjskega zavarovanja

v [Uniji]. Avtomobilsko zavarovanje vpliva tudi na prosto gibanje ljudi in vozil. Zato bi morala biti okrepitev in konsolidacija notranjega zavarovalniškega trga na področju avtomobilskega zavarovanja ključni cilj ukrepanja [Unije] na področju finančnih storitev.

[...]

(20) Oškodovancem iz prometnih nesreč bi bilo treba zagotoviti primerljivo obravnavanje ne glede na to, kje v [Uniji] se je nesreča zgodila.“

4 Člen 1 te direktive določa:

„Za namene te direktive:

1. ‚vozilo‘ pomeni motorno vozilo, ki je namenjeno za potovanje po kopnem in ga poganja mehanska moč, vendar ne vozi po tirih, in priklopnik, s prikolico ali brez;

[...]“

5 Člen 3 navedene direktive določa:

„Vsaka država članica ob upoštevanju člena 5 sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da je civilna odgovornost pri uporabi vozil, ki se običajno nahajajo na njenem ozemlju, krita z zavarovanjem.

Na podlagi ukrepov iz prvega pododstavka [odstavka] se določi kritje obveznosti in pogoji kritja.

[...]

Zavarovanje iz [prvega odstavka] obvezno krije oboje, materialno škodo in telesne poškodbe.“

6 Člen 5 iste direktive določa:

„1. Država članica lahko odstopa od člena 3 glede nekaterih fizičnih ali pravnih oseb, zasebnih ali javnih; seznam takih oseb sestavi zadevna država in ga sporoči drugim državam članicam in Komisiji.

[...]

2. Država članica lahko odstopa od člena 3 glede nekaterih vrst vozil ali nekaterih vozil, ki imajo posebne tablice; seznam takih vrst ali takih vozil sestavi zadevna država in ga pošlje drugim državam članicam in Komisiji.

[...]“

7 Člen 29 Direktive 2009/103 določa:

„Direktive [72/166], [84/5], [90/232], [2000/26] in [2005/14] [...] se razveljavijo [...].

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.“

Špansko pravo

- 8 Člen 1 Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (zakon o civilnopravni odgovornosti in zavarovanju pri uporabi motornih vozil) z dne 5. novembra 2004, kodificiran z Real Decreto Legislativo 8/2004 (kraljeva zakonska uredba št. 8/2004), z dne 29. oktobra 2004 (BOE št. 267 z dne 5. novembra 2004, str. 3662) (v nadaljevanju: zakon o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju), določa:

„1. Voznik motornega vozila odgovarja zaradi nevarnosti, ki jo povzroča z vožnjo tega vozila, za škodo, povzročeno osebam ali na premoženju med uporabo vozila.

[...]

6. Za namene tega zakona se pojma ‚motorno vozilo‘ in ‚dogodek ob uporabi vozil‘ opredelita s podzakonskimi predpisi. Vsekakor se za uporabo vozil ne šteje uporaba motornega vozila kot instrumenta za storitev naklepnih kaznivih dejanj zoper osebe in premoženje.“

- 9 Člen 7(1) zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju določa:

„Zavarovalnica v okviru obveznega zavarovanja in v breme kritja iz naslova obveznega zavarovanja oškodovancu izplača odškodnino za škodo, ki je nastala njemu in na njegovem premoženju, ter stroške in druga nadomestila, do katerih je upravičen v skladu z določbami veljavne zakonodaje. Te obveznosti je oproščena samo, če dokaže, da zaradi dogodka ne nastane civilnopravna odgovornost v skladu s členom 1 tega zakona.

[...]“

- 10 Člen 2 Real Decreto 1507/2008 por el que se aprueba el reglamento del seguro obligatorio de responsabilidad civil en la circulación de vehículos a motor (kraljeva uredba 1507/2008 o obveznem zavarovanju civilnopravne odgovornosti pri uporabi motornih vozil) z dne 12. septembra 2008 (BOE št. 222 z dne 13. septembra 2008, str. 37487) (v nadaljevanju: uredba o obveznem zavarovanju) določa:

„1. Za namene civilnopravne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in kritja iz naslova obveznega zavarovanja, urejenega v tej uredbi, se za ‚dogodke ob uporabi vozila‘ štejejo tisti dogodki, ki izhajajo iz nevarnosti, ki izhaja iz vožnje motornega vozila v smislu prejšnjega člena v garažah in na parkiriščih, na javnih in zasebnih poteh in površinah, ki so primerne za krajevni promet ali medkrajevni promet, ter na poteh in površinah, ki sicer niso primerne za to, vendar so v splošni rabi.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 11 J. L. Núñez Torreiro, častnik v španski vojski, je 28. junija 2012 sodeloval na nočnih vojaških vajah na vojaškem vadbišču v Chinchilli (Španija), ko se je vojaško terensko cestno vozilo vrste „Aníbal“ (v nadaljevanju: zadevno vozilo), ki je bilo zavarovano pri AIG na podlagi obveznega zavarovanja in v katerem se je peljal kot potnik, prevrnilo, pri čemer je utrpel različne poškodbe. Vozilo je vozilo na območju, ki ni namenjeno cestnim vozilom, temveč je namenjeno goseničnim vozilom.
- 12 J. L. Núñez Torreiro je na podlagi člena 7 zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju od AIG zahteval, naj mu izplača odškodnino 15.300,56 EUR za škodo, ki jo je utrpel zaradi te nesreče.

- 13 AIG se je sklicevala na člen 1(6) zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju v povezavi s členom 2 uredbe o obveznem zavarovanju in zavrnila, da mu izplača ta znesek, ker nesreča ni bila posledica „dogodka ob uporabi vozila“, saj se je zgodila, ko je zadevno vozilo vozilo na vojaškem vadbišču, do katerega dostop je bil omejen za vse vrste nevojaških vozil. Ta zavarovalnica je namreč menila, da ta površina ni „primerna za promet“ in da poleg tega ni „v splošni rabi“ v smislu člena 2 te uredbe.
- 14 J. L. Núñez Torreiro je zoper AIG vložil tožbo pri Juzgado de Primera Instancia n.º 1 de Albacete (sodišče prve stopnje št. 1 v Albaceteju, Španija). Navedeno sodišče je s sodbo z dne 3. novembra 2015 zavrnilo njegovo tožbo z obrazložitvijo, da njegove poškodbe niso posledice „dogodka ob uporabi vozila“, ker je vozilo, v katerem se je peljal, peljalo po površini, ki ni bila primerna za promet in tudi ni bila v splošni rabi.
- 15 J. L. Núñez Torreiro je pri predložitvenem sodišču, Audiencia Provincial de Albacete (sodišče pokrajine Albacete, Španija), zoper to sodbo vložil pritožbo, v kateri je trdil, da je treba člen 1(6) zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju v povezavi s členom 2 uredbe o obveznem zavarovanju razlagati ozko v skladu z usmeritvijo, ki naj bi bila razdelana v sodbi z dne 4. septembra 2014, Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), v kateri naj bi Sodišče presodilo, da odgovornosti zavarovalnice ni mogoče izključiti, če je uporaba vozila v skladu z njegovo običajno funkcijo.
- 16 Predložitveno sodišče dvomi o združljivosti člena 1(6) in člena 7(1) zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju v povezavi s členom 2 uredbe o obveznem zavarovanju s členom 3 Direktive 2009/103, ker zaradi teh določb nacionalnega prava v več primerih – med katerimi je ta, ki je predmet spora, ki mu je predložen – odgovornost pri uporabi motornih vozil ni obvezno krita z zavarovanjem. Predložitveno sodišče meni, da so edine izjeme od te obveznosti našteje v členu 5 te direktive. Poleg tega to sodišče navaja, da je Sodišče v sodbi z dne 4. septembra 2014, Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), med drugim presodilo, da presoja pojma „uporaba vozil“ v smislu člena 3 Direktive 2009/103 ne more biti prepuščena državam članicam.
- 17 Iz tega po mnenju predložitvenega sodišča sledi, da lahko države članice določijo odstopanja od obveznosti zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil ali od pojma „uporaba vozila“ le v okviru člena 5 Direktive 2009/103 ali če uporaba zadevnega vozila ni v skladu z njegovo običajno funkcijo. Izjeme od pojma „dogodek ob uporabi vozila“, ki na podlagi člena 2(1) uredbe o obveznem zavarovanju izhajajo iz omejitve takih dogodkov na tiste, ki se zgodijo na površini, ki „je primerna za promet“ ali ki „sicer ni primerna za to, vendar je v splošni rabi“, naj zato ne bi bile združljive s pravom Unije. Enako naj bi veljalo za člen 2(2) in (3) te uredbe, ki določa izjemo od obveznosti zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, če se uporabljajo na dirkališču, v pristaniščih ali na letališčih in kot sredstvo v industrijske ali kmetijske namene ali za storitev naklepnih kaznivih dejanj.
- 18 V teh okoliščinah je Audiencia Provincial de Albacete (sodišče pokrajine Albacete) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali lahko država članica pojem ‚uporaba vozil‘ oziroma ‚dogodek ob uporabi vozil‘ kot tveganje v okviru zavarovanja civilnopravne odgovornosti, uvedenega zaradi uporabe motornih vozil in na katero se nanaša zakonodaja Unije (med drugim v členu 3 Direktive 2009/103), v nacionalni zakonodaji opredeli drugače od pojma, določenega v zakonodaji Unije?
2. Če je odgovor pritrdilen: ali se lahko iz navedenega pojma izključijo (poleg določenih oseb, oznak ali vrst vozil, kakor določa člen 5(1) in (2) navedene direktive) primeri uporabe vozil glede na kraj uporabe, kot je na primer uporaba vozila na poteh ali površinah, ki ‚niso primerne‘ za to?

3. Ali je mogoče prav tako iz pojma ‚dogodek ob uporabi vozila‘ izključiti določeno rabo vozila, povezano z njegovo namembnostjo (kot je uporaba v športne, industrijske ali kmetijske namene) ali z namenom voznika (kot je storitev naklepnega kaznivega dejanja z vozilom)?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 19 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba preučiti skupaj, želi v bistvu izvedeti, ali je treba člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki dopušča, da se iz kritja obveznega zavarovanja izključi škoda, ki nastane pri vožnji motornih vozil na poteh in površinah, ki niso „primerne za promet“, razen na tistih, ki sicer niso primerne za to, vendar so „v splošni rabi“.
- 20 Ti vprašanji v obravnavanem primeru temeljita na premisi, da je na podlagi španske ureditve iz kritja obveznega zavarovanja mogoče izključiti škodo, ki je posledica uporabe motornih vozil na vojaškem vadbišču – kot je to iz postopka v glavni stvari – ker ni primerno za uporabo vozil in ki poleg tega ni „v splošni rabi“ v smislu člena 2(1) uredbe o obveznem zavarovanju.
- 21 V zvezi s tem člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 določa, da vsaka država članica ob upoštevanju člena 5 te direktive sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da je civilna odgovornost pri uporabi vozil, ki se običajno nahajajo na njenem ozemlju, krita z zavarovanjem.
- 22 Najprej je treba navesti, da je vojaško cestno vozilo vrste „Aníbal“, kot je to iz postopka v glavni stvari, zajeto v pojem „vozilo“ iz člena 1, točka 1, Direktive 2009/103, ker pomeni „motorno vozilo, ki je namenjeno za potovanje po kopnem in ga poganja mehanska moč, vendar ne vozi po tirih“. Poleg tega ni sporno, da se to vozilo običajno nahaja na ozemlju države članice in da se odstopanje, sprejeto na podlagi člena 5 te direktive, nanj ne nanaša.
- 23 Za koristen odgovor na postavljeni vprašanji je treba ugotoviti, ali so okoliščine, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, zajete v pojmu „uporaba vozil“ v smislu člena 3, prvi odstavek, navedene direktive.
- 24 Zato je treba spomniti, da je Sodišče presodilo, da presoja istega pojma v smislu člena 3, odstavek 1, Direktive 72/166 (v nadaljevanju: Prva direktiva), katerega vsebina v bistvu ustreza vsebini člena 3, prvi in drugi odstavek, Direktive 2009/103, ne more biti prepuščena državam članicam, ampak gre za samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča razlagati zlasti ob upoštevanju okvira te določbe in ciljev, ki jim sledi ureditev, katere del je (glej v tem smislu sodbi z dne 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točki 41 in 42, in z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 31).
- 25 V zvezi s tem je treba navesti, da je Direktiva 2009/103, kot je navedeno v njeni uvodni izjavi 1, kodificirala Prvo direktivo, Drugo direktivo 84/5, Tretjo direktivo 90/232, Direktivo 2000/26 in Direktivo 2005/14. S temi direktivami so se postopoma določile obveznosti držav članic glede obveznega zavarovanja. Njihov namen je bil, prvič, zagotoviti prosti pretok vozil, ki se običajno nahajajo na ozemlju Unije, in oseb, ki so v njih, in drugič, zagotoviti, da bodo oškodovanci nesreč, ki jih ta vozila povzročijo, enako obravnavani, ne glede na to, kje v Uniji se je nesreča zgodila (glej v tem smislu sodbe z dne 23. oktobra 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, točka 26; z dne 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točka 50, in z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 32).
- 26 Iz uvodnih izjav 2 in 20 Direktive 2009/103 v bistvu izhaja, da ta direktiva sledi istim ciljem.

- 27 Dalje, iz razvoja ureditve Unije na področju obveznega zavarovanja je razvidno, da si je zakonodajalec Unije stalno prizadeval za izpolnitev in krepitev cilja varstva oškodovancev nesreč, ki jih povzročijo ta vozila (glej v tem smislu sodbi z dne 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točke od 52 do 55, in z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 33).
- 28 Iz navedenih preudarkov izhaja, da je treba člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 razlagati tako, da v njem navedeni pojem „uporaba vozil“ ni omejen na prometno situacijo, torej na uporabo na javni površini, ampak ta pojem zajema vsakršno uporabo vozila, ki je v skladu z običajno funkcijo tega vozila (glej v tem smislu sodbi z dne 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točka 59, in z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 34).
- 29 V zvezi s tem je Sodišče natančneje določilo, da se motorna vozila, navedena v členu 1, točka 1, Prve direktive, katerega besedilo je enako besedilu člena 1, točka 1, Direktive 2009/103, neodvisno od svojih značilnosti običajno uporabljajo kot prevozna sredstva, zato ta pojem zajema vsakršno uporabo vozila kot prevoznega sredstva (sodba z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točki 37 in 38).
- 30 Sodišče je med drugim presodilo, da obseg navedenega pojma ni odvisen od značilnosti zemljišča, na katerem se motorno vozilo uporablja (sodba z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 35).
- 31 Poleg tega nobena določba Direktive 2009/103 obsega obveznosti zavarovanja in varstva, ki se s to obveznostjo želi dati žrtvam nesreč, ki jih povzročijo motorna vozila, ne omejuje na uporabo takšnih vozil na določenih terenih ali določenih površinah (glej v tem smislu sodbo z dne 28. novembra 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, točka 36).
- 32 V obravnavanem primeru ni sporno, da se je zadevno vozilo v trenutku, ko se je prevrnilo in tako poškodovalo J. L. Núñeza Torreira, uporabljalo kot prevozna sredstvo.
- 33 Takšna uporaba je zato zajeta v pojem „uporaba vozila“ v smislu člena 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103.
- 34 Okoliščina, da je zadevno vozilo – kot je razvidno iz predložitvene odločbe – v trenutku, ko se je prevrnilo, vozilo na vojaškem vadbišču, do katerega dostop je bil prepovedan za vsa nevojaška vozila, in na območju tega zemljišča, ki ni bilo primerno za vožnjo cestnih vozil, ne more vplivati na ta sklep in posledično omejiti obveznost zavarovanja, ki izhaja iz te določbe.
- 35 Vendar je posledica ureditve, kot je ta iz postopka v glavni stvari, to, da je obseg kritja obveznega zavarovanja odvisen od značilnosti zemljišča, na katerem se motorno vozilo uporablja. Ta ureditev namreč dopušča, da se omeji obseg splošne obveznosti zavarovanja, ki so jo države članice na podlagi člena 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 dolžne uvesti v nacionalno pravo, in zato varstva, ki se s to obveznostjo želi dati žrtvam nesreč, ki jih povzročijo motorna vozila, na uporabo takšnih vozil na določenih površinah ali določenih poteh.
- 36 Glede na navedene preudarke je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki dopušča, da se iz kritja obveznega zavarovanja izključi škoda, ki nastane pri vožnji motornih vozil na poteh in površinah, ki niso „primerne za promet“, razen na tistih, ki sicer niso primerne za to, vendar so „v splošni rabi“.

Tretje vprašanje

- 37 Predložitveno sodišče želi s tretjim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot sta člen 1(6) in člen 7(1) zakona o civilnopravni odgovornosti in avtomobilskem zavarovanju v povezavi s členom 2(2) in (3) uredbe o obveznem zavarovanju, ki iz kritja obveznega zavarovanja izključuje škodo, ki je posledica uporabe vozil v okviru športnih, industrijskih in kmetijskih dejavnosti, v pristaniščih in na letališčih ter v okviru storitve naklepnega kaznivega dejanja.
- 38 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o predlogu nacionalnega sodišča za sprejetje predhodne odločbe zavrne samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 20. julija 2017, Píscarreta Ricardo, C-416/16, EU:C:2017:574, točka 56 in navedena sodna praksa).
- 39 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je škoda, ki jo je utrpel J. L. Núñez Torreiro, nastala zaradi nesreče, v kateri je bilo udeleženo vojaško cestno vozilo vrste „Aníbal“, ki je vozilo na območju vojaškega vadbišča, ki je namenjeno goseničnim vozilom. Spor o glavni stvari tako ne zadeva uporabe tega vozila v okviru športnih, industrijskih ali kmetijskih dejavnosti, v pristaniščih ali na letališčih ali v okviru storitve naklepnega kaznivega dejanja.
- 40 V teh okoliščinah je očitno, da razlaga člena 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103, ki se zahteva v okviru tretjega vprašanja, nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, zaradi česar to vprašanje ni dopustno.

Stroški

- 41 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki dopušča, da se iz kritja obveznega zavarovanja izključi škoda, ki nastane pri vožnji motornih vozil na poteh in površinah, ki niso „primerne za promet“, razen na tistih, ki sicer niso primerne za to, vendar so „v splošni rabi“.

Podpisi